

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 62Ek/1845/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121345309
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121345309.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-Petržalka, IČO: 35724803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53255739, proti povinnému: Y. G., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom P. H. XXXX/XX, XXX XX S., o vymoženie 3000 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ladislav Ďordovič ml., so sídlom exekútorského úradu Mierové námestie č.1, 0911 01 Trenčín, ktorý ju vedie pod sp. zn. 239EX/309/21, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/1845/2021 zo dňa 28. júla 2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/1845/2021 zo dňa 28. júla 2021 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 10.05.2021 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Up/763/2019, zo dňa 23.08.2019, (ďalej len „exekučný titul“), pričom predmetný exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.08.2020.

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 62Ek/1845/2021 dňa 31.05.2021 súdneho exekútora JUDr. Ladislava Ďordoviča ml., so sídlom exekútorského úradu Mierové námestie č.1, 0911 01 Trenčín, ktorý ju vedie pod sp. zn. 239EX/309/21. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 31.05.2021 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/1845/2021 zo dňa 28.07.2021, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na to, že: „Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietat' skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Tieto skutočnosti mal namietat' v konaní základnom a ak tak opomenul, nie je mu poskytnutá ochrana v exekučnom konaní. Pokiaľ povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím a považovala nárok oprávneného za nedôvodný, mal možnosť v zmysle poučenia podať proti nemu v stanovenej lehote odvolanie, kde by v rámci dokazovania mohol uplatniť všetky svoje námietky a výhrady k exekučnému titulu. 14. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmať. 15. Súd k námietke povinného, že nebol informovaný o postúpení pohľadávky

a nemá s oprávneným žiadny zmluvný vzťah uvádza, že už v exekučnom titule bolo zohľadnené postúpenie pohľadávky a teda povinný mohol uvedené skutočnosti namietat' už v základnom konaní podaním opravného prostriedku proti exekučnému titulu keď videl, že v záhlaví exekučného titulu je ako oprávnený uvedená spoločnosť, s ktorou povinný nemal žiadny zmluvný vzťah. 16. . Konajúci exekučný súd k ďalším námietkam povinného uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že tieto námietky povinných nie sú pre účely prebiehajúcej exekúcie v exekučnom konaní sp.zn. 62Ek/1845/2021 opodstatnené a pre súd nezakladajú povinnosť o nich konať a rozhodovať pretože, nemajú vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Up/763/2019, zo dňa 23.08.2019.“ Keďže podľa právneho názoru vyššieho súdneho úradníka povinný nepreukázal neprípustnosť začatia exekúcie a vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne dôvody, ktoré by predstavovali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie, vyšší súdny úradník dospel k záveru, že v danom prípade povinný neunesol dôkazné bremeno.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že proti exekučnému titulu, ktorý z objektívnych dôvodov nestihol napadnúť odporom v zákonom stanovenej lehote, keďže o jeho doručení do elektronickej schránky sa dozvedel neskoro, nakoľko o jej zriadení a funkčnosti nemal žiadnu vedomosť, podal návrh na obnovu konania. Povinný ďalej zotrváva na rovnakých tvrdeniach ako v prípade návrhu na zastavenie exekúcie, keď uvádza, že súd v základnom konaní, v ktorom exekučný titul vydal, neprihliadol na neprijateľnosť zmluvných podmienok, neposkytol mu náležitú ochranu ako spotrebiteľovi, neprihliadol na skutočnosť, že povinný nebol vyzoomený o postúpení pohľadávky jeho pôvodného veriteľa na súčasného oprávneného, čo má mať za následok neplatnosť takéhoto postúpenia. Poukazom na uvedené povinný v podanej sťažnosti zdôrazňuje, že sú tu dané dôvody na obnovu konania a poukazuje na potrebu vyhovieia takémuto návrhu na obnovu, ktorým sa domáha, aby bolo jeho návrhu na obnovu konania vyhovieia a aby bol exekučný titul zrušený a aby bol oprávnený ako žalovaný zaviazaný na náhradu trov konania povinného ako žalobcu.

6. Na výzvu súdu sa k sťažnosti povinného vyjadril oprávnený, ktorý vo svojom vyjadrení uvádza, že sa stotožňuje s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka a navrhuje, aby konajúci súd toto rozhodnutie potvrdil, nakoľko povinný vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne iné skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymozenie dlžnej sumy. Oprávnený v podanom vyjadrení ďalej poukazuje aj na to, že v danom rozhodnutí sa vyšší súdny úradník dostatočne vysporiadal s tvrdeniami povinného. Dané dôvody prezentované povinným, nie sú kvalifikovanými dôvodmi na zastavenie exekúcie. Za právne správny považuje právny názor, že to, že povinný nebol informovaný o postúpení pohľadávky a nemá s oprávneným žiadny zmluvný vzťah, už bolo v exekučnom titule bolo zohľadnené ako postúpenie pohľadávky, a teda povinný mohol uvedené skutočnosti namietat' už v základnom konaní podaním opravného prostriedku proti exekučnému titulu keď videl, že v záhlaví exekučného titulu je ako oprávnený uvedená spoločnosť, s ktorou povinný nemal žiadny zmluvný vzťah. Nakoľko povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne okolnosti a skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná, oprávnený navrhuje, aby súd konajúci o sťažnosti túto ako nedôvodnú zamietol.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré vyšší súdny úradník dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil, a preto naň súd v celom rozsahu v podrobnostiach odkazuje.

13. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 11. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. V súvislosti s jednotlivými argumentmi uvedenými povinným v podanej sťažnosti súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ povinný v súvislosti s vydaným exekučným titulom namieta rozpor so zákonom, neprihliadnutie na neprijateľné zmluvné podmienky, či charakter spotrebiteľskej zmluvy a nesúhlas s postúpením pohľadávky z pôvodného veriteľa povinného na oprávneného, súd zdôrazňuje, že povinný sa mal brániť v základnom konaní (právo podať odpor proti exekučnému titulu), čo však povinný neurobil. Námietky uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. v sťažnosti nie sú a ani nemôžu byť opravným prostriedkom proti vydanému exekučnému titulu. Povinný nemôže v exekučnom konaní uplatňovať ani hmotnoprávne, ani formálnoprávne námietky, ktoré mal v zmysle vyššie uvedeného uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. V tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinnému uložená povinnosť, exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou (formálnou, ktorá znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok a materiálnoú, ktorá vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom) rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávneného nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. Exekučné konanie je teda vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a keďže povinný povinnosť uloženú v exekučnom titule dobrovoľne v určenej lehote nesplnil, mal oprávnený dôvod podať návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia je dôvodná.

15. V súvislosti so samotným spotrebiteľsko-právnym vzťahom medzi oprávneným a povinným súd ešte poznamenáva, že exekučný súd v exekučnom konaní je povinný sa touto skutočnosťou zaoberať, keď posúdenie záväzkovoprávneho vzťahu oprávneného a povinného ako vzťahu spotrebiteľského má zrejmy význam pre samotný postup súdu - vyššieho súdneho úradníka, ktorý v rámci preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie je viazaný postupom upraveným v jednotlivých ustanoveniach Exekučného poriadku. Na tomto mieste je však obzvlášť dôležité poznamenať, že konanie v ktorom bol exekučný titul vydaný v žiadnom prípade nebolo konaním, v ktorom by nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko išlo o konanie súdne (kde súd tieto skutočnosti skúma ex offo), v ktorom ak povinný nesúhlasil s vydaným exekučným titulom (t.j. nebol spokojný so záverom, že súd nedospel k záveru o prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok, a preto teda vydal exekučný titul), mal bez obmedzení plné právo v základnom konaní podať voči vydanému exekučnému titulu odpor, čo však ako už bolo uvedené neurobil. Procesnou pasivitou - nepodaním odporu, čo logicky nemôže ísť na ťarchu oprávneného, už nie je možné zákonným spôsobom poskytnúť povinnému ochranu v exekučnom konaní, a na uvedenom právnom závere nič nezmení ani skutočnosť, že povinný podal návrh na obnovu konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nakoľko o takomto návrhu povinného ešte nebolo do dnešného dňa právoplatne rozhodnuté, keď konanie na Okresnom súde Banská Bystrica vedené pod sp. zn. 14C/6/2021 je konaním stále živým, právoplatne neukončeným.

16. Je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmavať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, ktorý v podanej sťažnosti, uvádza skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (týkajúce sa porušenia ich spotrebiteľských práv, či nedostatkov zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky). Na namietanie a posúdenie týchto skutočností bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní exekučného titulu. Ak povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím súdu, mal voči nemu podať včas odpor. Povinný však odpor nepodal a rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (podmienky vzniku zmluvy a jej plnenie) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinným v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávnych vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu, a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nesplnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinných. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

17. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

18. Možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

19. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

20. K ďalším tvrdeniam povinného a v súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s rozhodnutím predloženým exekučnému súdu ako exekučný titul, exekučný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, nie je právo na úspech v spore, resp. právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu ani záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strán sporu. Tu súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

21. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

22. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

23. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

26. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie riadne a včas neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offo) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd o trovách konania oprávneného súvisiacich s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).